

Sygn. akt: I C 580/16

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 marca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Rafał Kubicki
Protokolant:	st. sekr. sądowy Agnieszka Grandys

po rozpoznaniu w dniu 7 marca 2017 r. w Olsztynie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Bank S.A. w W.

przeciwko M. S. (1) i M. S. (2)

o zapłatę

I. zasądza solidarnie od pozwanych: M. S. (1) i M. S. (2) na rzecz powoda (...) Bank S.A. w W. kwotę 657.329,48 zł (sześćset pięćdziesiąt siedem tysięcy trzysta dwadzieścia dziewięć złotych czterdzieści osiem groszy) z odsetkami od kwot:

- 623.638,76 zł - za okres od 8 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty, wynoszącymi czterokrotność stopy kredytu lombardowego NBP, lecz nie więcej niż maksymalne odsetki za opóźnienie w rozumieniu art. 481 §2¹ Kodeksu cywilnego,

- 7.911 zł - za okres od 9 czerwca 2016 r. do dnia zapłaty – ustawowymi za opóźnienie w rozumieniu art. 481 §2 Kodeksu cywilnego,

- 25.779,72 zł - za okres od 9 czerwca 2016 r. do dnia zapłaty – ustawowymi za opóźnienie w rozumieniu art. 481 §2 Kodeksu cywilnego,

II. wyrokowi w punkcie I. nadaje rygor natychmiastowej wykonalności,

III. zasądza solidarnie od pozwanych: M. S. (1) i M. S. (2) na rzecz powoda (...) Bank S.A. w W. kwotę 32.867 (trzydzieści dwa tysiące osiemset sześćdziesiąt siedem) złotych złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sędzia R. K.

Sygn. akt. I C 580/16

Uzasadnienie wyroku zaocznego

(...) Bank S.A. w W. zażądał w dniu 9.06.2016 r. solidarnie od pozwanych: M. S. (1) i M. S. (2) kwoty 657.329,48 zł z odsetkami od kwot (wg żądania sprecyzowanego w piśmie procesowym z 25.10.2016 r.):

- 623.638,76 zł - za okres od 8 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty, wynoszącymi czterokrotność stopy kredytu lombardowego NBP, lecz nie więcej niż maksymalne odsetki za opóźnienie w rozumieniu art. 481 §2¹ Kodeksu cywilnego,

- 7.911 zł - za okres od 9 czerwca 2016 r. do dnia zapłaty – ustawowymi za opóźnienie w rozumieniu art. 481 §2 Kodeksu cywilnego,

- 25.779,72 zł - za okres od 9 czerwca 2016 r. do dnia zapłaty – ustawowymi za opóźnienie w rozumieniu art. 481 §2 Kodeksu cywilnego,

wskazując w uzasadnieniu, że strony zawarły umowę kredytu hipotecznego nr DK/KR-H./ (...) z 13.05.2010 r., a ponieważ pozwani w dniu 7.08.2015 r. dopuścili się zaległości z zapłacie rat kredytowych, powód pismem z 9.11.2015 r. wypowiedział umowę, stawiając zwrot kredytu w stan wymagalności.

Powód dołączył m.in. odpis poświadczony notarialnie ww. umowy kredytowej (całkowita kwota kredytu 638.467,46 zł równa sumie hipoteki zwykłej ustanowionej przez pozwanych, suma hipoteki kaucyjnej 446.927,22 zł, całkowity koszt kredytu na dzień podpisania umowy 2.148.999,61 zł), ponadto wyciąg z ksiąg banku, odpis oświadczenia o wypowiedzeniu kredytu oraz potwierdzenia odbioru korespondencji przedsądowej wysyłanej do pozwanych m.in. pod adres wskazany przez nich w umowie kredytowej (dłużnicy nie podejmowali pism).

Pozwani – mimo wysyłania im pism łącznie aż pod trzy adresy, które udało się ustalić Sądowi jako najbardziej dla nich właściwe (pozwani bardzo często zmieniali adresy zamieszkania) – nie podejmowali tych pism i nie złożyli odpowiedzi na pozew. Korespondencja kierowana do nich przez Sąd (odpisy pozwu, pisma powoda, zobowiązania do odpowiedzi, pouczenia i zawiadomienia o rozprawie) zostały pozostawione w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia.

Sąd zważył, co następuje:

Wydanie wyroku zaocznego jest obligatoryjne w sytuacji, gdy pozwany nie stawia się na rozprawie lub nie bierze w niej udziału, a przy tym nie składał już wyjaśnień ustnie ani na piśmie i nie wnosił o przeprowadzenie rozprawy w swej nieobecności (art. 339 §1 i art. 340 k.p.c.). Wszystkie te przesłanki w tej sprawie zostały spełnione.

Wydając taki wyrok, Sąd przyjmuje za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa (art. 339 §2 k.p.c.).

Wydanie wyroku zaocznego odbywa się bez przeprowadzenia postępowania dowodowego – wyłącznie w oparciu o twierdzenia powoda. Oparcie takie nastąpiło

w niniejszym przypadku. Twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie nie budziło uzasadnionych wątpliwości i nic nie wskazywało na to, że ma na celu obejścia prawa. Dlatego też niniejsze uzasadnienie - wobec biernej postawy pozwanego - nie zawiera odwołania do dowodów złożonych przez powoda, lecz musi ograniczyć się do tego, że Sąd oparł swoje rozważania na twierdzeniach powoda zawartych w pozwie.

Powództwo o zapłatę (zwrot kredytu z odsetkami) zasługuje na uwzględnienie już po analizie twierdzeń zawartych w pozwie.

Zgodnie z art. 69 ust. 1 ustawy - Prawo bankowe przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

Co do odsetek (ostatecznie wskazanych przez powoda w piśmie procesowym rozszerzającym powództwo) należy wyjaśnić, że to, co zostało przez powoda nazwane „odsetkami w wysokości równej sumie stopy referencyjnej NBP i 5,5 punktów procentowych, przez Sąd zostało w wyroku zaocznym zastąpione odpowiednim, lecz krótszym: „odsetkami ustawowymi za opóźnienie w rozumieniu art. 481 §2 Kodeksu cywilnego”, ponadto Sąd opuścił w wyroku zaocznym zbędne rozwinięcie pojęcia odsetek maksymalnych, dopisując za to przepis Kodeksu cywilnego, w którym odsetki te są uregulowane. Zabiegi te miały na celu wyłącznie skrócenie sentencji wyroku.

O rygorze natychmiastowej wykonalności orzeczono na podstawie art. 333 §1 pkt 3 k.p.c., a o kosztach procesu - na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca proces winna zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Do kosztów tych zaliczono należną opłatę od pozwu w kwocie 32.867 zł (bank występował bez profesjonalnego pełnomocnika). Pominęto za to „inne koszty 82,17 zł”, ponieważ powód nie sprecyzował, o jakie koszty tu chodziło.

Sędzia R. K.